

"Mi vagyunk a felelősei annak, hogy a Krisztus fénye ki ne hunyjon..."

... Az elmúlt év utolsó hónapjai azzal teltek el, hogy református egyházi vezetők és különböző emberek a katolikus, evangélikus egyházakban, papok és világi előjárók beszéltek róla, hogy milyen nehéz az egyházak helyzete, hogy micsoda anyagi problémákkal küzdünk, hogy állami támogatásokat vonnak el, hogy igazságtalannak tartják azt, hogy mennyire nem becsülik meg az emberek az egyházakat. És, valljuk be őszintén, mi magunk is, bár gyönyörű volt a Karácsony Szentesténk, bár gyönyörű volt a Karácsony első napja, sokan voltunk, érezhettük azt, hogy vannak testvérek e világban, gyakran érezzük azt, hogy mégis kevesebben vagyunk, mint szeretnénk...

Istenünk, Mennyei Édes Atyánk! Köszönjük Néked azt, hogy az Újév első napját a Te hajlékodon kezdhessük, hogy szólsz hozzánk szent Igéd által, reményt csöpögtetsz a mi szívünkbe, ugyanakkor el akarsz látni bennünk jótanácsaiddal, hogyan éljünk az új esztendőben. Ó Urunk, add nekünk a Te szentséges Lelkedet, hogy ne csupán kimondott szó legyen számunkra az Ige, hanem parancsolat, hanem szívünkre helyezett jószándékú tanács, amely elvezet bennünket a Te országodba, s amely segít, hogy általunk az egész világ megláthassa a Te szent Fiad, a mi Urunk, Krisztus dicsőségét. Ámen.

Így szól hozzánk Istennek Igéje Máté evangéliuma 5. részéből, a 13., 14., 15. és 16. versekből:

"Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethető el a hegyen épült város.

A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Ugy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat."

Eddig Istennek írott Igéje.

Kedves testvéreim, az ember nem is gondolná, milyen nehéz Új Évre megfelelő textust találni. Hogy az Úristentől valóban úgy kell elkérni, hogy Uram, segíts, Uram, add a Te Igédet az én számba, hogy valóban azt adjam át, amit Tőled kaptam, hogy valóban jó szócsöved legyek ebben a világban, ahová szolgálatra rendeltél. Ezt a mostani Igét is Isten kegyelme hozta elém, és úgy érzem, nagyon fontos lesz az új évben mindannyiunk számára, hogy valóban megértsük az üzenetét. Az elmúlt év utolsó hónapjai azzal teltek el, hogy református egyházi vezetők és különböző emberek a katolikus, evangélikus egyházakban, papok és világi előjárók beszéltek róla, hogy milyen nehéz az egyházak helyzete, hogy micsoda anyagi problémákkal küzdünk, hogy állami támogatásokat vonnak el, hogy igazságtalannak tartják azt, hogy mennyire nem becsülik meg az emberek az egyházakat. És, valljuk be őszintén, mi magunk is, bár gyönyörű volt a Karácsony Szentesténk, bár gyönyörű volt a Karácsony első napja, sokan voltunk, érezhettük azt, hogy vannak testvérek e világban, gyakran érezzük azt, hogy mégis kevesebben vagyunk, mint szeretnénk, mégis sokan hiányoznak azok közül, akiknek úgy gondoljuk, itt kellene ülni közöttünk, akiknek részt kellene venni gyülekezeteink és az egyház életében. Sokan látjuk úgy, hogy hiányoznak innét emberek, sokan látjuk úgy, hogy mások méltatlanul viselkednek az egyházakkal, hogy nem tudnak ünnepelni, hogy nem tudnak ünnepet szentelni, és mennyire másként kellene csinálni mindent. Kedves testvéreim, eljutunk, mint a jó orvos, a diagnózisig. A világ beteg, a világgal baj van, az emberek fejében nagy a sötétség, az emberek szívében nagy az üresség, csinálni kellene valamit. Hát, itt az új év, itt az első nap, és itt az Isten Igéje. És a szemünkre, a fejünkre olvassa azt, kedves testvéreim, hogy igen, nektek kell valamit csinálni. Mert feladatot kaptatok. Jézus, amikor beszél a tanítványokhoz, amikor meglátja a sokaságot a Hegybeszéd alkalmával, mit mond? "Ti vagytok a föld sója." Gondoljatok csak bele, kedves testvéreim, beszél ő arról, hogy ő jött betölteni a törvényt, beszél ő arról, hogy óriási feladatot vállalt magára, egy pillanatig sem titkolja, hogy meghalni jött az emberiségért, de nemcsak ennyit, hanem feladatot is ad nekünk. Feladatot ad nektek. Ti vagytok a föld sója. És ha a só megízetlenül, akkor kidobják. És ha a keresztyén gyülekezetek, ha a keresztyén emberek nem hirdetik a Krisztust, akkor nem lesznek Keresztyén gyülekezetek. Nagyon egyszerű, nagyon rideg, mégis nagyon magátólértetődő dolog ez. És szembe kell néznünk vele, hiszen az év első napján az embernek a realitásokat kell maga előtt látnia. A keresztyén embernek főként. Tudnia kell azt, hogy mi lesz az, hogy mire számíthat az új esztendőben, hogy mit kell elkérnie az Istentől, miben segítsen ő, s milyen feladatot helyez rá mindannyiunk vállára az Úristen. Jézus szavaival azt mondja, hogy testvéreim, ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága. Ha sötétség van a világban, ha íz nélküli ez a világ, ha hiányzik az életnek az a sava-borsa, ami az Isten megismeréséből, a Krisztus ügyének követéséből jár, kedves testvéreim, az azt jelenti, hogy nincs benne só. Hogy azok a keresztyének, akiknek ízt kéne adni ennek a levesnek, akinek világosságot kéne vinni ebbe a sötétségbe, azok nincsenek valamiért a helyükön. Könnyű hibáztatni a világot, könnyű hibáztatni a politikusokat, az újságírókat, az üzletembereket azért, hogy ők milyenek, és hogy ők gazdasági alapon beszélnek velünk. Ahelyett, hogy azt mondanánk, hogy szánjuk rá az életünket, hogy őket is keresztyén emberré tegyük, hogy bizonyosságot tegyünk azoknak, akik ellenünk beszélnek, hogy igenis van létjogosultsága a mi életformánknak, a mi hitünknek, a mi hitvallásainknak, hogy igenis több lesz velünk a világ, hogy igenis magát az Istent közvetítjük az emberiség felé. Kedves testvéreim, nagyon gyakorlati problémát hozok föl nektek. Göncz Kinga esélyegyenlőségi miniszter azt mondta a tavalyi év utolsó hónapjában, hogy túlságosan nagy részben vesznek részt az egyházi szervezetek a szeretetotthonok és a kórházak működtetésében. El kell venni az egyháztól a szeretetotthonokat,

vagy legalábbis meg kell akadályozni, hogy még többhöz jussanak. Szó szerint így hangzott el. Én nem hinném, hogy Göncz Kinga asszony rossz ember lenne. De hiszem azt, hogy nem ismeri valójában a Krisztust, hogy nem ismeri valójában az Isten Igéjét, hogy nem látja át tisztán az egyházak szerepét ebben a világban. És tudjátok miért, testvéreim? Mert mi nem mutattuk meg neki, vagy nem jól mutattuk meg neki. Mert ő azt látja csak, hogy mi ugyanúgy felcsattanunk, mint más, hogy mi ugyanúgy bűnösök vagyunk, mint más, hogy mi ugyanúgy gyakran önmagunkat hirdetjük, mint más, és nem világol a Krisztus fényessége a keresztyén gyülekezetek, a keresztyén emberek szemében, ha lehet a gyülekezet egyik fele és a másik fele között bármilyen nézeteltérés és harag, és nincs köztük megbocsátás, és bocsánatot kérni tudás. Ha nincsenek jó cselekedetek, amelyek a világ felé, kifelé is megmutatnák azt, hogy kik vagyunk mi valójában, miért csodálkozunk azon, hogy nem ismernek az emberek, félnek tőlünk az emberek, zárt csoportnak értelmezik, politikai fenyegetést látnak bennünk. Miért is? Talán azért, mert nem úgy világítunk, ahogy kellene, talán azért, mert nem olyan íze van ennek a sónak, amilyennek lennie kellene. Van egy barátom, keresztyén ember, de egyszer nagyon csúnyán kifakadt, ő azt mondta, hogy akkor és addig a 33 évig volt keresztyénség ebben a világban, amíg itt volt Krisztus, és amíg ő egyszemélyben tette a dolgát. A többi az már csak olyan, mint a földrengésnél az utórezgés. Hosszú ideig eltart, de egyre kisebbek a rezgések és a végén belesimul a világ a régi rendjébe. Mi vagyunk a felelősei annak, hogy a Krisztus fénye ki ne hunyjon, hogy a Krisztus egyháza meg ne ízetlenedjen. Kedves testvéreim, a mi haragtartásunk, a mi hirtelen és durva ítéleteink, az egymás ellen való áskálódások azok, amelyek akár a gyülekezetben, akár nagyobb szinten, egy országban, vagy az emberiség előtt is azt az ügyet, amit mi hiszünk, vallunk, szeretettel képviselünk, hiteltelenné teszik. Arra való a só, hogy megéssze a levest, arra való a világosság, hogy elűzze a sötétséget, és én tudom, hogy bennünk benne van, mindannyiunkban még a sónak az az eredeti íze, az, ami semmihez nem hasonlítható, ami nélkül nem jó a leves, amivel, ha csak egy csipetnyit is beletesznek, egészen új ízharmóniák jönnek ki az ételből, s olyan csodálatossá teszik a mi életünket is. Én tudom azt, hogy mindannyiunk szívében ott lobog a Krisztus lángja, aki egyszer belobbantotta a mi lelkünket, aki a hitet fölébresztette a mi szívünkben. Ugyanakkor látom, kedves testvéreim, hogy sokszor igaz ám az, amit szemrehányólag Jézus így mond a Hegyibeszédben azoknak az ezreknek, akik körülveszik: a lámpást sem azért gyújtják meg, hogy véka alá, hanem, hogy lámpatartóra tegyék. Kedves testvéreim, nekünk jól látható helyeken kell felvállalnunk Krisztust. A keresztyén embernek elébe kell mennie a világ kihívásainak, ott kell lenni mindenhol, ahol közösségek gyűlnek össze. Nem csupán a templomokban, nem csupán a gyülekezetekben van a mi helyünk, hanem meg kell értenünk a missziói parancsolat lényegét, hogy elmenvén tegyetek tanítványokká. Legyetek ott, kedves testvéreim, hitetekkel, bizonyágtételekkel, jócselekedeteitekkel az élet minden területén. Mindenhol. A rászoruló ellátásában, a jótanácsokkal segítve a döntéshozókat, bármilyen területen. Ha kell, alázatosan, kétkézi munkával, ha kell, az agyunkkal, de mindenkéfelett az Isten Igéjével, a Biblia tanácsaival segítve azokat, akik megfedkeznek a saját rendeltetésükről. Mert hát mennyivel emberibb lenne ez az új esztendő, hogyha mindenki, nemcsak az ország egyik fele, vagy másik fele állítaná magáról azt, hogy ő jár a jó úton, hogy ő tudja a megoldásokat. Ha mindenki egyformán kinyitná a Szentírást, és azt mondaná, hát itt van a megoldás, használjuk fel. Igen ám, de ehhez rátk van szükség. Nem csupán a papokra, akik mondják a magukét, akik egyedül maradnak gyakran, hanem a gyülekezetekre, azokra az emberekre, akiknek a személyes bizonyágtétele sokkal hatásosabb, mint a szónokok elmondott prédikációi. Kedves testvéreim, hogy a világ milyennek látja az egyházat, azt nagyon sokszor a papok, a lelkészek alapján mondják meg. De hogy ez a vélemény megváltozik vagy megmarad, az rajtatok múlik. Mert az egyház talán olyan, amilyen én és szolgatársaim vagyunk, de a Krisztus általatok mutatkozik meg a világban. Hogy a Krisztust, az Istent milyennek látják az emberek, az a gyülekezetek, az egyének bizonyágtételein, áldozatvállalásán, krisztushordozásán múlik. Összhangzat kell, testvérek, együttműködés, mert tudjuk jól, ha az orgona sípjai nem jól szólnak, az sérti a fület. Míg, hogyha jól látható módon lelkes és gyülekezet, gyülekezetek közösségei, egyházak jól együtt tudnak testvéri, keresztyéni szeretetben dolgozni, akkor az emberek gyönyörködve nézik őket, s oda kívánnak tartozni, segíteni kívánnak nekik. Éppenezért, kedves testvéreim, nem elég csupán otthon keresztyénnek lenni, nem elég azt mondani, hogy a hit az én magánügyem, nem, testvéreim. A te hited, az én hitem közügy, mert a mi hitünket, annak lángját azért gyújtotta fel bennünk a Krisztus, hogy világítsunk az embereknek, hogy megmelegedhessenek nálunk, a mi tűzünkél, hogy szétoszlassuk a sötétséget a fejekben, a szívekben, a körülöttünk lévő világban. Hogy élen járjunk, előljárók legyünk, hogy vállaljuk a feladatainkat, és ott legyünk mindenhol, ahol csak testben és lélekben szükségét szenvedhet bárki. Nem kisebb lesz a feladatunk, kedves testvéreim, mint az új évben új erővel nekilátni és végezni ezt a feladatot. Mert, higgyétek el, bármennyire is azt hiszik emberek, hogy az új év azon fog eldőlni, hogy mit hoznak az év eleji vagy az év végi politikai csatározások. Bármennyire is azt gondoljuk, hogy attól lesz szép az évünk, hogy gazdagabbak lettünk, hogy hatalmasabbak lettünk, hogy erősebbek lettünk, de nem ez a lényeg, nekünk feladatunk van ebben a világban. A ti szívetekben és az enyémekben azért gyújtott tüzet az Úristen, hogy képviseljük őt. Hogy megmutassuk, hogy kik vagyunk, miért jöttünk ide. Órállók legyünk. Magyarok, reformátusok, keresztyének. És az emberek lássák ezt rajtunk, tudják, hogy kik vagyunk, akarjanak közénk tartozni, mert vegyék észre, hogy a mi szeretetünkben, a mi világosságunkból jócselekedetek fakadnak. Hogy amikor mi szeretetotthonokat építünk, hogy amikor a református egyház kórházakat tart fenn, hogy amikor iskolákat akarunk üzemeltetni az Isten dicsőségére, hazánk javára, egy boldogabb új év érdekében tesszük. De ezt csak akkor fogják tudni a körülöttünk élők, ha nemcsak én, hanem ti is elmondjátok, szavaitokkal és cselekedeteitekkel, hitetekkel és áldozatokkal, mert ennek a világnak ti hoztátok el a világosságot. Ti vagytok hát az új év letéteményesei is, hogy kegyelem, boldogság és öröm, az Isten szeretete áradjon a 2006-os esztendőben is minden magyar emberre itt a Kárpátmedencében. Ámen.

Gyertek, imádkozzunk!

Istenünk, Mennyei Édes Atyánk! Nagy és nehéz feladatot helyezel a mi emberi vállainkra, s nekünk csak egy reménységünk van, hogy Te megígérted, velünk leszel az élet harcaiban, hogy a keresztnak hordozása talán nem könnyű, de mégis Te ott leszel, Te segítesz, Te mellettünk állsz. Ó, Urunk, add, hogy a mi fényünk ki ne hunyjon, hogy senki el ne tudja rejtteni a világosságot a körülöttünk élő emberek szeme elől, és légy segítségünkre, hogy mi magunk se akarjunk elbűjékolni, mint Jónás próféta, a feladat elől, amit reánk bízál. Ó Urunk, áldj meg bennünket ebben az új esztendőben hittel, alázattal és odaszánással, szeretettel és szeretetből fakadó jócselekedetekkel, hogy a Krisztus

dicsőségének jó hordozói legyünk, hogy imádságban, lélekben, hitben, szeretetben és cselekedetekben egységet mutassanak gyülekezeteink, egyházunk, hogy tudjunk mindenkoron Terád tekinteni, csak Téged hirdetni, s úgy imádkozni, ahogy a Te szeretett Fiad, a mi Urunk, Krisztus tanított, eképpen: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tiéd az ország, a hatalom, és a dicsőség mindörökké. Ámen.

S az Istennek békessége, amely minden emberi értelmet felülhalad meg fogja őrizni a ti szíveiteket és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.